

Spejdernes Magasin

47. årgang nr. 6

August-september 1963

KORPSMØNSTRINGEN 1963

Pr. 23. april

Ulve 10.046

Spejdere 9.046

Skovmænd 1.810

Rovere 1.133

Førere 3.477

Gilwell 575

Korpsledelse 11

Ialt 26.098

Fremgang 72

Jamboreen i Grækenland

Netop mens dette nummer udkommer, vender det udsendte danske jamboreehold hjem fra tre ugers oplevelser i Grækenland. Vi har derfor ikke kunnet få nogen beretning med fra denne store spejderbegivenhed, men vi lover at vende tilbage til den i vort næste nummer, hvor MAGASINET's udsendte medarbejder vil berette i ord, fotos og tegninger om lejren på Marathonsletten og samværet med de 12.000 andre spejdere fra alle jordens kanter, samt bringe beretningerne om, hvordan det danske hold underlagde sig Athen og Peleponnes.

I sommerens løb har der været afholdt jamboretter flere steder i landet, og fra disse vil vi også gerne bringe stof i vort næste nummer. Har *din* trop mon iøvrigt ikke oplevet et og andet i sommerens løb, som det var værd at fortælle MAGASINET's redaktion om, så vi kan lade det gå videre her i bladets spalter? Fat pennen og find fotografier og tegninger frem fra sommerens ture i ind- og udland og send dem til os.

Red.

I dette nummer:

Forsidebilledet stammer fra en af sommerens mange lejre. En velkendt situation – gryderne gøres rene inden hjemturen.

Korpsmønstringen	102	Hvad med kortsignaturer?	109
Jamboreen i Grækenland	102	Gesta Danorum	110
Ved lejrbalet	103	Der brænder en ild	112
Spejderhjælpen	104	Landsskovmandsturneringen	114
De 13's råd	105	Junglenyt	115
Sjov med sejldug	106	Handsken er kastet	116
Sespejdere: Signalering	108	Spejdertidende	117

FRITZ BAY-

VED LEJRBÅLET

hvervning af nye rekrutter. Jeg tror, vi var helt oppe på 15 points for sådan een.

Dengang fik vi mange spejdere, der ikke havde været ulveunger først — nu er mange vel indstillet på at tage, hvad flokken kan levere og så lade 5 og 7 være lige.

Men hvorfor ikke gøre et fremstød for også at få nogle af dem, der ikke var så heldige at komme i en ulveflok — der var jo mange steder venteliste, så de blev gamle mænd, inden de kunne blive ulveunger. Nu er det blevet bedre.

stor, delte sig i to. Den ene tog navnet spurvehøg og den anden kaldte sig hønsehøg for at vise, hvor de stammede fra. Høgene brugte akkurat samme måde at formere sig på som amøberne. Som du ved er amøben et encellet dyr. Den vokser og vokser, og når den når en bestemt størrelse, deler den sig i to fuldvoksne amøber. Hver af dem begynder et liv for sig selv, og snart er også disse to så store, at de deler sig.

Gør som høgepatruljen og følg amøbens eksempel.

Det, der er vigtigt, når du vil opnå, at de drenge, du inviterer, bliver spejdere, er at give dem så meget morskab, at de ikke kan lade være med at deltage.

CELLEDELING

SPEJDERCHEFEN skriver
om HØGE, AMØBER m.m.

Hviler du på laurbærrene — eller »kører du på renoméet«, som det hedder på københavnsk.

Noget kunne tyde på, at vort korps lider af en lettere epidemi i den henseende.

»Der er ingen, der egner sig«, sagde mine patruljeførere gerne, da jeg var TF når jeg opfordrede dem til at finde nogle nye rekrutter til patruljen, og så rynkede de bryne og så tænksomme ud.

Det kunne de naturligvis ikke klare den med i det lange løb.

Vi udskrev en patruljekonkurrence og gav deri også points for

Se dig om i skolen og find nogle, der »egner sig«, det gør såmænd de fleste, når de bliver opdraget rigtigt — og det gør de jo i din patrulje?

I de norske spejders blad finder jeg en artikel, som er værd at tænke over — den begynder som alle eventyr med:

Der var engang en høgepatrulje, der fandt ud af, at troppen godt kunne have flere medlemmer. De bestemte sig til at gøre noget ved det.

Så inviterede høgene hver sin »ikke-spejder« til et patruljemøde. De havde det så sjovt, at alle gæsterne meldte sig ind i troppen. Patruljen, som nu var blevet dobbelt så

Gå i gang med planlægningen og hold så det bedste patruljemøde; du nogensinde har holdt. Derefter tager du drengene med på en tur og viser dem, at spejderarbejdet er morskab og eventyr.»

Ja, sådan lyder historien i det norske blad, og hvad jeres norske kammerater kan, det kan I vel også.

Tag derfor fat nu — på fuldtal-lige patruljer — nye patruljer — nye spejdere. Men sørg også for, at ulveungerne i jeres flok kommer op som spejdere — og holder.

Småild

SPEJDERHJÆLPEN 1963

for indiske og grønlandske børn

16.—22. september

have særlig pleje, men ellers foregår behandlingen ude i landsbyerne. Mere end 10.000 spedalske er i behandling, og de danske sygeplejersker, der hver morgen starter fra hospitalet for sammen med de indiske medarbejdere at behandle de syge på klinikkerne ude i distriktet, fortæller, hvor store fremskridt, de

Fra den 16. til den 22. september skal vi igen vise, at spejdere både kan og vil hjælpe. Under mottoet »Raske børn hjælper syge børn« beder vi jer om at tjene et beløb ved havearbejde, frugtplukning, børnepasning, bilvask, byærinder eller lignende, og alle disse beløb indgår til »Spejderhjælpen«, der i de sidste 3 år har kunnet fordele mere end 1 million kroner til hjælp for børn i Danmark, på Grønland og i udlandet.

I år skal »Spejderhjælpen«s midler anvendes til 2 hovedformål: Vi vil bygge en børnehave i Holsteins-

borg på Grønland, og de fleste af pengene vil vi igen i år anvende til at hjælpe spedalske børn. For 20 kroner kan vi behandle et spedalsk barn i et helt år, og vi ved, at vi kan helbrede dem.

Vi er så godt som 100.000 spejdere i Danmark, og selvom det kun er et lille beløb, som hver enkelt af os skal indtjene, bliver det alligevel til en vældig hjælp, som vi i fællesskab kan yde.

Sidste år fik vi penge nok til at behandle 10.000 spedalske og det kan vi også få i år, hvis du og din bande og patrulje vil hjælpe os — tænk på at for 20 kroner kan vi hjælpe et spedalsk barn i et helt år.

Det er ikke noget stort arbejde for hver af os, men tilsammen betyder det uendelig meget, og vi har lov til at være stolte af, at danske spejdere i fællesskab kan yde så stor en hjælp.

Erik Østergaard.

Vi hjælper spedalske børn.

Red Barnets hospital i Pogiri i Indien er nu færdigbygget og er fuldt belagt med patienter, som på grund af spedalskhed har fået så store sår, at de i en kort tid må

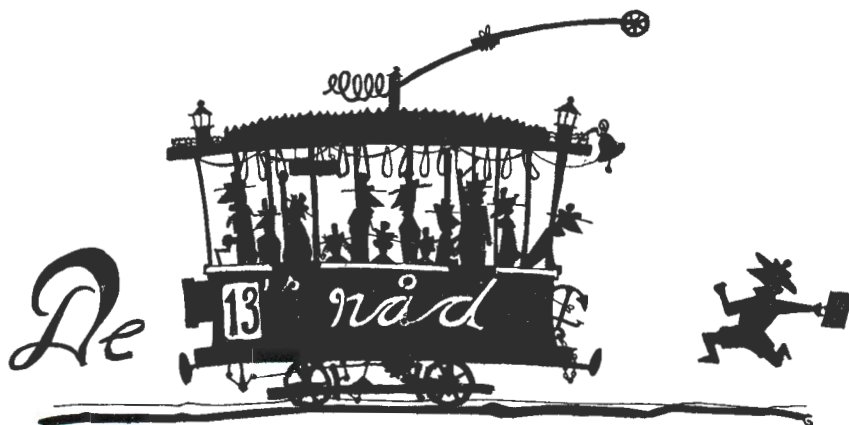
kan se på de mange børn, som nu er kommet under behandling og som ellers ville være sikre på at blive mere og mere lemlæstede, efterhånden som sygdommen udvikles.

Men ikke alene kan vi hjælpe den enkelte til at blive rask — vi kan også forhindre, at flere og flere bliver smittet. Det er nemlig således, at når de spedalske får medicinen, bliver de efter en vis tids forløb »negative«, så de ikke kan smitte andre. Når vi efterhånden får alle de spedalske i behandling, vil vi på den måde standse smitten, og til sidst vil sygdommen være udryddet.

Det vil nok vare 10 år, inden vi har sygdommen helt under kontrol i det store distrikt, vi arbejder i, men det går fremad — ikke mindst takket være hjælpen fra danske spejdere.

Red Barnet.

Vi kan ikke klage på interessen for at spørge »de 13's råd« om de ting, som presser sig på i det daglige arbejde blandt spejdere og skovmænd. Vi har mange henvendelser, som vi håber at kunne besvare efterhånden. Denne gang har vi imidlertid valgt en henvendelse fra Lolland, som drejer sig om noget, der meget snart vil blive aktuelt for os alle:

»Det er en almindelig mening, at Spejderhjælpen har eksisteret alt for længe. — I alt fald i min trop er der ikke nogen større interesse for hvert efterår at skulle tvinges til at skrabte penge sammen til et formål, der i alt fald for de fleste spejdere og ulve ligger »udenfor vor horisont«. Når man skal interessere folk for et sådant hjælpearbejde, burde det være et projekt, der i højere grad skabte personlig kontakt, noget hvor vi mere direkte kunne se, at vor indsats var til gavn. Er det ikke kun en dråbe i havet for os at forsøge at hjælpe på den indiske spedalskhed? Men selvfølgelig får korpsene megen god og nyttig reklame i denne forbindelse, og den side af sagen, finder jeg, er i sin orden. Men kunne man ikke finde et område, der var nærmere inde på livet af os, og hvor vi kunne se, om det i det hele taget nyttede?«

I opfattelsen af Spejderhjælpen er vi meget langt fra hinanden. Medens jeg finder den reklame, som de 4 korps opnår, ganske underordnet og let irriterende, finder du, at den ydede indsats er så godt som nytteløs, i alt fald når den skal bedømmes i en større sammenhæng. Du anker endvidere over, at denne form for good turn er for uperson-

lig, — og deri har du for så vidt ret, i den forstand, at den direkte kontakt mellem spejderne og de nødlidende mangler. Men er dette afgørende? Hvornår har du iøvrigt sidst i din patrulje eller trop deltaget i, hvad man kunne kalde en personlig good-turn? Besøger I regelmæssigt gamle, syge og ensomme på et af de utallige hvilehjem landet over? Hører I til dem, der indsamler og reparerer legetøj og fordele det til institutionsbørn o.s.v.?

EN DRÅBE I HAVET

—For du tror da vel ikke, at spejderhjælpen's aktivitet i en uges tid er ensbetydende med at din moralske forpligtelse til at yde good-turns bortfalder i den øvrige del af året? Der er skam rig lejlighed til ved siden af spejderhjælpen at op-søge hundredevis af mere personligt prægede good-turn-opgaver. — Finder du, at den årlige jule good-turn er mere personlig? Ja, måske, men det kan så kun være, fordi den hjemlige flæsketeg ligesom smager mere himmelsk, når »samvittigheden« er i orden. Og det er da helt forkert.

Vi spørger om det kan nytte, — om det er for upersonligt, — om ikke hele hjælpen som så meget andet hjælpearbejde er overadministreret o.s.v. Man kan undre sig over, hvad der er årsag til disse indvendinger, — svaret er dog vist ligetil:

Vi er for uengagerede. Det vedkommer os ganske simpelt for lidt.

Sandheden er vist den forfærdende, at det volder mange større ubehag at skulle dreje halsen om på en syg spurveunge, der er faldet ud af reden, end i avisen at læse at så og så mange tusinde mennesker er omkommet i forbindelse med en naturkatastrofe i et eller andet fjernt land. Kendsgerninger, som at 4/5 af jordens befolkning lider af underernæring og at mange tusind er angrebet af spedalskhed, gør heller ikke noget dybere indtryk på os. — Dette er den rystende sandhed.

Såfremt det var en af dine nærmeste, der led af en livsfarlig sygdom som spedalskhed, ville du sætte himmel og jord i bevægelse for at fremskaffe den nødvendige medicin uden at spørge, om denne hjælp målt i et større perspektiv kunne nytte, ligesom det ville forekomme dig uendelig ligegyldigt, om hjælpeaktionen førte til nogen personlig kontakt mellem den, der ydede hjælpen og den, der var i nød.

Nu er dette en af dine nærmeste, der er stedt i nød. Men burde det i virkeligheden forandre noget i din indstilling til selve hjælpen?

Er vi ikke som spejdere og som kristne forpligtede til at anerkende alle mennesker uanset deres afvigende hudfarve, tro og politiske opfattelse som vore brødre?

Og nødstedte brødre skal hjælpes. Det er så ganske underordnet, om den hjælp, vi kan yde, i forhold til verdens samlede behov er så beskedne, som den er, blot vi yder vort bedste.

Derfor skal der sluttes op om spejderhjælpen, og byder din samvittighed dig personligt at supplere hjælpen ved at give afkald på dine lomme penge eller lign. i en 14 dages tid, ja, så er du på vej til at forstå lidt af, hvad det i virkeligheden drejer sig om.

I alle tilfælde skal du have ydet en ganske betydelig indsats, inden du atter med nogenlunde samvittighed kan vende tilbage til dagligdagen.

nr. 4.

-SKOV MÆND-

rigge en »Hurtigbåd« til. Granris og den slags dynges op midt på underlaget, et par afstivningsgrene an-

«Med skum for boven og med hvirvlende spadepapajer nærmede de seks sejldugsbåde sig målet. Fel-tet, som hidtil havde været samlet, fik nu større spredning. En af båd-ene begyndte at tage vand ind, en anden havde fået en større slagside på grund af for lav ræling, og to både kolliderede med det resultat, at den ene omgående sank, og den anden, som var bygget cirkelrund, tabte styringen. To både tog nu klart føringen. Den ene lang og slank, lagde sig klart i spidsen med den anden, oval og med usædvanlig høje kanter, lige efter. Pludselig skete der noget: skovmanden i den lange båd havde rejst sig op på knæene for rigtigt at ro til, da han

Det fremgår af fig. 1.

Jeg stødte forresten på følgende båd (fig. 2) på en af de sjællandske søer i sommer. Den er jo tydeligvis egnet for en hel skovmandspatrulje, med det skal retfærdigvis også siges, at »underlaget« var en presenning til en lastbil!

Vist kan man have glæde af sit teltunderlag. Kommer man til et bredere vandløb med langt til broer, tager det kun få minutter at

SJOV MED SEJLDUG

Tekst og
illustrationer
BUSSE

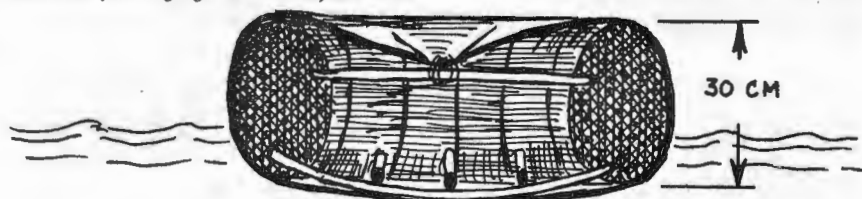

Fig. 1

pludselig 10 meter før målet fik overbalance og faldt i vandet. Derefter afsluttedes det spændende opløb med, at en tom og en bemanded båd samtidig strøg over mållinjen, mens de endnu flydende både kom hinkende 15 m bagefter.»

Ikke sandt, du vil nikke genkende til jeres årlige skovmandsmesterskab i sejldugssejlskab!

Du vil også nikke genkende til forskellig udformning af bådene med fordele og mangler ved konstruktionerne, og du vil sikkert være enig med mig i, at en brugbar sejldugsbåd skal have disse egenskaber:

Kransen (rælingen) skal være høj.

Formen bør være trekant/oval. Det gør styringen lettere og giver bedre mulighed for dig selv og din rygsæk.

Bundafstivningen skal være i orden, helst lidt nedadvælvet. Det giver bedre fremdrift i vandet.

bringes på kryds deri, og underlaget snøres sammen på sædvanlig vis på midten. Med lidt øvelse kan du have sådan en hurtigbåd i vandet på fem minutter. — Med lidt øvelse mener jeg, at den samtidig er forsvarlig at sejle i

Eller hvad mener du om at planlægge en hejk, så I kontakter et

Fig. 2

vandløb, bygger solide tomandsbåde og gennemfører hejken ad vandvejen. Det er kun et spørgsmål om at bruge ca. 25 minutter til bygningen. Så har I nemlig tid til at surre en ordentlig høj krans og til at gøre bunden stiv og endelig: at arrangere jeres siddepladser, så det er udholdeligt at sidde og padle i længere tid.

Hvis I er meget selskabeligt anlagt i jeres skovmandspatrulje, kan I sikkert få megen fornøjelse af pontonbåden (fig. 3).

Man laver tre solide både, flade i bunden og med ekstra høj og stiv kant, og med så stort bundareal som muligt. Derefter lægger man den viste ramme ovenpå og besnører den fast til »pontonerne«, hvorefter man indretter sig med »dæk« øverst. Vær lidt kræsen med grenene til overbygningen, ikke de allerstørste træstammer, for den skal også kunne

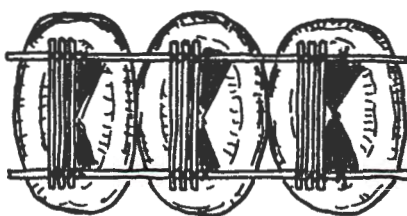

Fig. 3

bære jer selv. Lav om nødvendigt fire pontoner.

Når I nu har prøvet pontonbåden, er det jo også fristende at lave pontonbroen (fig. 4).

Som det fremgår af tegningen, starter man som til pontonbåden med at påbygge en ramme. Derefter besnører man »brobjælkerne« fast til pontonen, eller rettere: først gør man broens ene halvdel færdig på den ene bred af vandløbet, lodser den ud til midten og sikrer ponton-

nens placering med forankringstove. Herefter bygger man færdig til den anden bred. Det er meget vigtigt at sikre sig opdrift nok til pontonen, da der vil blive en temmelig stor vægt på. Det er ikke umuligt, at I skal anvende både fem og seks underlag til sådan en bro.

Men det er umagen værd, for når broen er færdig — og virker efter hensigten — har I også lavet et virkelig flot pionerarbejde.

Du vil måske nok spørge, om denne form for bro kan have fordele frem for andre broer.

Hertil vil jeg så til gengæld spørge, om du nogensinde har prøvet at lave en folde- eller bukkebro over dybt vand eller på mudret bund?

Busser.

PS: Du kan da vel for resten svømme?

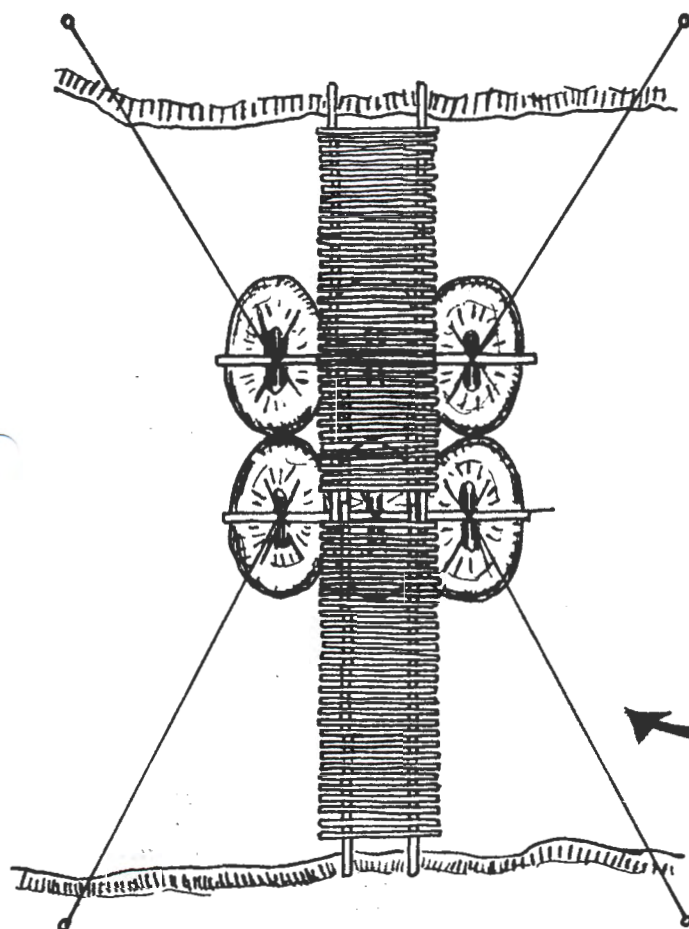
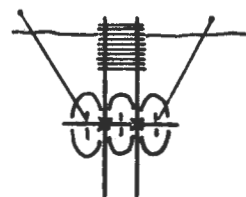

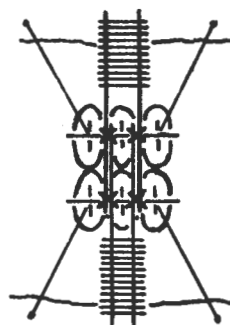
Fig. 4

1: PONTON'ERNE BYGGES
X ANGIVER BESNØRING.

2: BROBJÆLKER OG "BRODÆK"
MONTERES (DÆK KUN DELVIS)
-OG DEN ENE HÅLVDEL BUG-
SERES PÅ PLADS.
BEMÆRK DE UDRAGENDE
BROBJÆLKER.

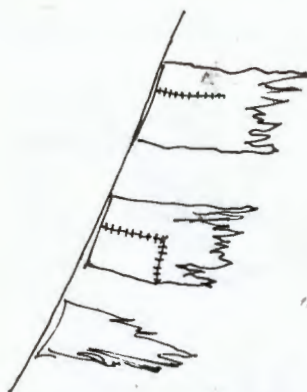
3: DEN ANDEN BROPART
BRINGES PÅ PLADS OG
BESNØRES FAST TIL
DEN FØRSTE,
"BRODÆKET" FÆRDIGGØRES....

.... OG BROEN ER KLAR !

PS: HVIS PONTON'ERNE HAR FOR RINGE
OPDRIFT, KAN DE MED FORDEL VENDES
"PÅ HOVEDET", SÅ MAN HAR "LUFTPUDE".
(HVIS UNDERLAGENE ERTÆTTE!!)

Signalering

Det ser ganske flot ud, når et lystfartøj — eller for den sags skyld også et last- eller passagerskib — flager »over top« med sine signalflag og endnu mere spændende ser det ud, når to fartøjer i sigte af hinanden giver sig til at hale flag op og ned, som om de talte sammen i et hemmeligt sprog. Dette er

*-pas på! Skattevæsenet
har bødlet os!*

øvrigt lige netop, hvad de gør: de taler sammen, og er sproget ikke ligefrem hemmeligt, så er det dog uforståeligt, hvis man ikke har den fornødne kode at tyde det efter.

Før radioens tidsalder var det bedste og mest effektive meddelelsesmiddel skibe imellem eller mellem skibe og land det internationale flagsystem, bestående af forskelligt farvede og »mønstrede« flag, hvert svarende til et bogstav eller tal, der kan hejses som almindeligt stavede ord eller i »kode«. Den internationale signalbog danner grundlaget for al samtale med flag, og er udarbejdet så man kan sende en hvilket som helst meddelelse med ganske få hejs.

Bogen er delt i flere afsnit, af hvilke de vigtigste er en modtager-

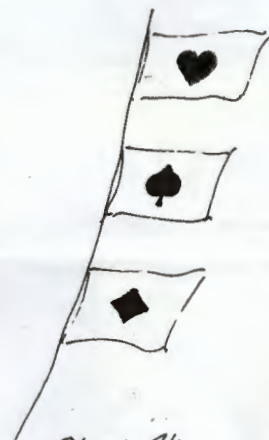
del, en afsenderdel og en geografisk del. Modtagerdelen benyttes af den, der skal aflæse et givet signal på den måde, at man først finder frem til det første flags bogstav, derefter det andet bogstav, (der altså i bogen står som nr. 2), bagved det først fundne. Siden finder man de eventuelle følgende flag, og har man ledt sig frem til alle de højste bogstaver, vil disse bogstaver via bogen give netop den meddelelse, som skibet har villet sende. Afsenderdelen benyttes på modsat måde, idet man først i bogen finder den sætning, man ønsker at sende, og så hejser de flag, der er angivet ud for denne melding.

Den geografiske del, de røde blade i signalbogen, omfatter så godt som alle navne over den ganske klode, der kan have interesse for skibsfarten, f. eks. havnebyer, vigtige stednavne og større udskibningssteder. Alle disse navne kan hver for sig afgives i eet hejs, omfattende ialt 4 flag.

Det vil række for vidt at komme ind på en omtale af de enkelte signalflag. Mange lommebøger og årbøger indeholder disse oplysninger, men en enkelt, der ikke direkte vedrører tal og bogstaver, er dog en omtale værd.

Svarstanderen er en vimpel, rød rød og hvid skiftevis i lodrette felter, kalde- og svarsignalet. Ved at hejse denne, tilkendegiver man overfor et andet skib, at man ønsker at »snakke«. Man lader sin stander blive i top, indtil det fartøj, signalet er bestemt til, også hejser sin svarstander i top. Når

dette er sket, haler afsenderen sin stander helt ned, mens modtageren sætter sin på halv. Så begynder afsenderen med den egentlige melding. Somme tider kan meldingen afgives i eet hejs, d.v.s. det antal signalflag, der skal hejses på signalmasten for at man på een gang kan fortælle, hvad det er, man vil.

*-Ohoj! Vi mangler en
mækker og, kombe!*

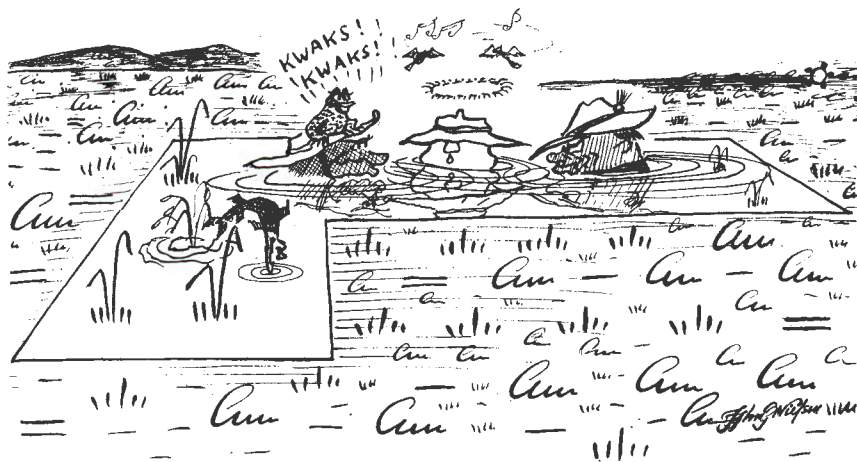
For hvert hejs slår modtageren op i sin signalbog og prøver på at tyde, hvad flagene står for. Når dette er sket, og meddelelsen forstået, sætter modtageren igen sin svarstander helt i top, og da — og først da — haler afsenderen sine signalflag ned og sætter et evt. nyt i signalfaldet, samtidig med at modtageren atter lader sin svarstander gå på halv. Når afsenderen har sluttet hele sin melding, hejser han atter sin svarstander, modtageren gør det samme, hvorefter de begge går til dæks som en hilsen og »farvel og tak for en hyggelig snak«.

Sådan foregår den internationale flagsignalering, ingen sprogforvanskning, ingen esperanto, ingen volapyk, søfartens tyeste dagsprog.

HVAD MED KORTSIGNATURER ??? - !!!

NÅ SÅDAN!
SÅ LÆR DEM HER
OG LÆR DEM NU

Fra 1. Hornslets udmærkede tropsblad »Spætten« bringer vi følgende korttegningsopgave, som du sikkert kan få god øvelse af at gå i gang med.

»Løsningen« får du i næste nr.
God fornøjelse.

Korttegn. M. 4711 MOSLERUP

Målestoksforhold: 1:20.000.

Alle kurser i gammelgrader (360°).
Kortets dimensioner: 30 cm (øst-vest) og 15 cm (nord-syd).

Fra kortets NV-hjørne løber hovedvej 19 i retning 100° 1600 m til »Femveje«. Her drejer den og løber i retning 150° ud af kortets sydkant. Placer 7 km-stenen i kortets NV-hjørne og anbring derefter 8-9-10 km o.s.v. på hovedvejen. Fra »Femveje« løber der vinkelret på hovedvejen en mindre farbar bivej i nordlig retning ud af kortet. I forlængelse af denne bivej løber på den anden side hovedvejen en privatvej med vejtræer (allé) 1800 m mod syd og ender i »Hegnspæl gd.«, der ligger midt i en kvadratisk have (200 × 200 m). 200 m nord for gården ligger en vindmotor. Fra »Femveje« løber en landevej i retning 60° ud af kortet.

— Alfred!!!!

Vil du stadig påstå, at det er planeret græsareal midt i nåleskov under måndshøjde?

Fra det SV-lige hjørne af kortet løber en jernbane 1400 m, 60°, til SØ-hjørnet af gårdens have. Herfra 34°, 1450 m til hovedvejen, der føres under jernbanen ved gennemskæring. Igen 60°, 950 m til Moslerup st. Herfra stik Ø ud af kortet. Fra 1700 m fra stationen til kortets kant går jernbanen på en dæmning.

Moslerup st. ligger midt i en kvadratisk stationsby (400 × 400 m). — (Lav selv tilfældige smågader i byen). En god bivej går midt gennem byen mod NØ til kortets kant og mod SV til hovedvejen. Overfor bivejens udmundning i hovedvejen ligger en kro. 200 m NV for denne ligger et trinbrædt, hvortil der fra kroen fører en markvej. 600 m syd for Moslerup st. ligger en lergrav. Fra 200 til 400 m N for stationen ligger et 200 m bredt lystanlæg. SØ for den NØ-lige indfaldsvej ligger en kirke omgivet af 100 m kirkegård på alle sider.

Fra stationen løber en mindre god bivej mod SØ 1200 m. Ved bygrænsen ud til denne vej ligger 5 sammenbyggede drivhuse mod NØ og et vandtårn mod SV. 1200 m fra st. lig-

ger to gårde, en på hver side af vejen. Kald dem »Skummelgårde«. Gårdene ligger midt i haverne med vejen imellem sig. Fra Skummel gd. fortsætter bivejen i samme retning 750 m som markvej. Herefter skrumper den ind til kun at kunne kvalificeres som fodsti. Som fodsti fortsætter den 1000 m til en trigonometrisk station (m. postament), 117 m over havet. Umiddelbart uden om dette punkt ligger mod V, N og NØ henholdsvis en ruin, en stendysse og en langdysse. 800 m V for den trigonometriske st. ligger et kil-despring. Kilden løber 1400 m mod NØ til »Dibbelvad vandmølle«, og løber under fodstien ved »Hvabavad«, hvor der er en spang. Vandløbet fortsætter fra Dibbelvad mod N som kanal. Den løber under jernbanedæmningen. 100 m fra kortets nordlige kant er der en sluse i kanalen.

Hvor jernbanedæmningen begynder ligger terrænet 5 m over havet. Gennem dette 5 m punkt løber et dige i retningen NV-SØ fra kortkant til kortkant. Terrænet NØ for diget og N for dæmningen består af blandet sump, mose, hede (lyng), eng og tørveskær. I et af tørveskærene er der siv. S for dæmningen, men stadig NØ for diget er der nåleskov, afvekslende med nåleskov i opvækst.

En højspændingsledning gennemløber hele kortet i en ret linie. Den berører de SØ-lige hjørner af Hegnspæl gd.s og Skummel gd.s haver. Fra drivhusene i Moslerup går der en markvej til Dibbelvad. Den skærer højspændingsledningen ved en transformator. Afgrænset mod NV af højspændingsledningen, mod NØ af markvejen, mod SØ af vandløbet og mod SV af markvej og fodsti ligger Østerhede, der er dækket med lyng. Fra transformatoren snor en fodsti sig op gennem heden til »Gl. Hvabavad«, der ligger midt mellem Dibbelvad og Hvabavad. Gl. Hvabavad er et virkeligt vad. Fodstien under her.

Fra den SV-lige Skummel gd. løber en privatvej mod SV 600 m, og der ligger her en kirketomt omgivet af skrænt mod V og S. Mellem kirketomten og Østerheden ligger en del flyvesandsstrækninger med et enkelt nåletræskrat og lidt lyng i

(fortsættes side 114)

GESTA

Politikens Da

vurdering. Det kan blot bemærkes, at kvaliteten på forhånd har været garanteret gennem valget af forfatterne. Historisk kyndige har da også i dagbladenes anmeldelser i det store og hele udtrykt overordentlig tilfredshed med den måde, hvorpå stoffet er behandlet. — Når omtalen af værket har været udsat indtil nu, skyldes det ikke så meget redaktionens langsomhed, som at vi gerne så alle fire bind omtalt under eet, idet disse fire første bind spænder over den periode, der vel nok har efterladt sig flest spændende og interessante spor rundt omkring i landet.

Det turde således være overordentlig vanskeligt på en spejdtur ikke at løbe på et eller andet historisk mindesmærke fra perioden fra oldtiden frem til 14. hundrede tallet.

Kæmpehøje, dysser, køkkenmøddinger, jættestuer, runesten, helle-ristninger, bopladser, vejanlæg fra stenalderen, vikingeborge, voldsteder, landsbykirker med kalkmalerier, romanske døbefonte, altertavler m.v., katedraler (de gamle biskop-

Politikens forlag har for et års tid siden påbegyndt udsendelsen af en Danmarks historie på ialt fjorten bind, hvoraf de fire nu foreligger til »anmeldelse«.

Naturligvis vil det være umuligt for de fleste af jer at anskaffe et værk som dette — det er simpelt hen for bekosteligt. Alligevel skal det omtales her. Dels er det nyttigt at være gjort bekendt med dets eksistens (lån hos venner og bekendte turde være en virkelig mulighed, da adskillige tusind bind allerede er solgt), dels kunne det jo være, at dine forældre, foranlediget af dit initiativ lod sig overtale til at anskaffe værket.

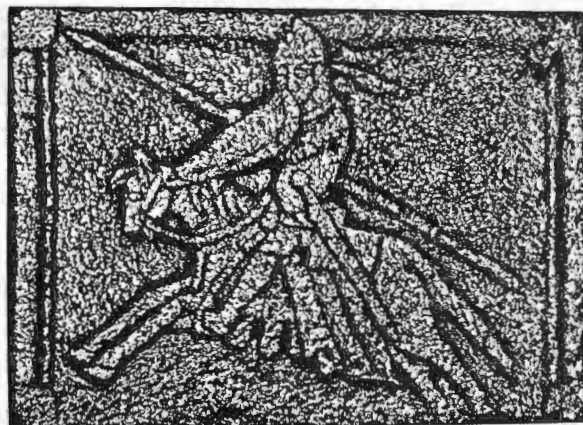
For at begynde med det mindst vigtige: Bøgerne er trykt på nydeligt, glittet papir i et særdeles praktisk format. Hver enkelt bind er forsynet med et væld af talende illustrationer, heraf nogle i farver. Skulle man anke over noget, skulle det for mit vedkommende være indbindingen, som jeg godt kunne tænke mig anderledes. På den anden side er der jo grænser for, hvad

man kan forlange for kr. 26,00 pr. bind.

De fire indtil nu udkomne bind omhandler *Oldtiden*, *Normannertiden* (Vikingerne), *Kongemagt og kirke 1060—1241*, og *Borgerkrig og Kalmarunion 1241—1448*.

Det er ikke meningen med denne omtale at ville underkaste de udkomne bind en nærmere *historisk*

I Sottrup kirke i Sydslesvig findes en granitkvader med et udhugget billede fra 1100 tallet af en rytter i fuld fart. Den hjelmklædte rytter har en lang lanse i højre hånd og på venstre arm bærer han et aflangt skjold; ved siden sværdet i sin skede.

Rytter, Sottrup, Angen

GESTA DANORUM

Politikens Danmarks Historie

purdering. Det kan blot bemærkes, at kvaliteten på forhånd har været garanteret gennem valget af forfattere. Historisk kyndige har da også i dagbladenes anmeldelser i det store og hele udtrykt overordentlig tilfredshed med den måde, hvorpå stoffet er behandlet. — Når omtalen af værket har været udsat indtil nu, skyldes det ikke så meget redaktionens langsømheden, som at vi gerne så alle fire bind omtalt under eet, idet disse fire første bind spænder over den periode, der vel nok har efterladt sig flest spændende og interessante spor rundt omkring i landet.

Det turde således være overordentlig vanskeligt på en spejdertur ikke at løbe på et eller andet historisk mindesmærke fra perioden fra oldtiden frem til 14. hundrede tallet.

Kæmpehøje, dysser, køkkenmøddinger, jættestuer, runesten, helle-ristninger, bopladser, vejanlæg fra stenalderen, vikingeborge, voldsteder, landsbykirker med kalkmalerier, romanske døbefonte, altertavler m.v., katedraler (de gamle biskop-

pers residenskirker), klosterruiner, borge m.m.m. findes som bekendt spredt overalt i vort land.

Gennem de her omtalte bind af Danmarkshistorien får tingene mæle. Der åbnes læseren mulighed for at leve sig ind i vore forfædres verden.

Første og andet bind er for det meste baseret på arkæologiske fund, og du vil derfor måske finde disse to bind mere interessante end umiddelbart spændende.

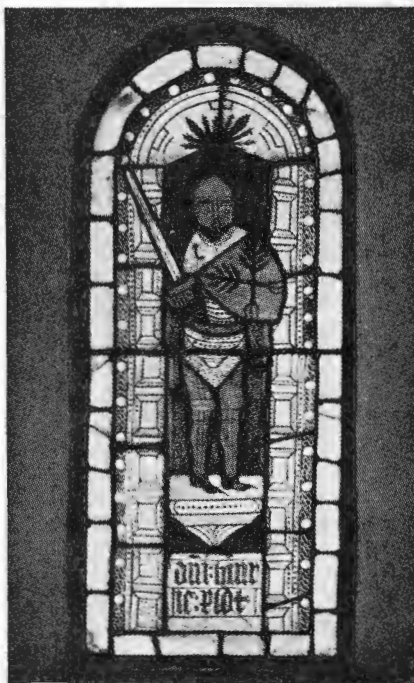
Helt anderledes er det med tredje og fjerde bind, hvor vi i hvad man kunne kalde den historiske tid møder en række kendte skikkelser. Her skrives egentlig historie. Kildematerialet er ikke længere hovedsageligt de arkæologiske fund, men klosterkrøniker, breve, diplomer,

privilegier og andet skriftligt materiale. Her er historieskrivningen på fastere grund. Man genfinder med glæde den imponerende række af ærkebisper i Lund: Asser, Eskil, Absalon, Anders Sunesen, Jacob Erlandsen og Jens Grand og kongerne Valdemar den Store, Knud d. VI, Valdemar Sej, Erik Glipping, Erik Menved, Valdemar Atterdag og Dronning Margrethe.

Disse og en lang række andre personer, der indtil nu har ført en mere eller mindre hensyghende tilværelse i skolernes historiebøger, kommer os pludselig lyslevende i møde. Netop dette er i virkeligheden langt den største bedrift ved Politikens Danmarks Historie. At arbejde sig igennem værket, sådan som det foreløbig foreligger, i særdeleshed de to sidste bind, har været en spændende oplevelse, hvor

Rytter, Sæter, Norge

Der er i Danmark bevaret meget få middelalderlige glasmalerier. Dette fra 1400-tallet har siddet i karets nordvindue i Døllefjelde kirke på Lolland og forestiller ifølge inskriptionen en iøvrigt ukendt ridder Henrik Plot, hvis våben har været to korslagte træer.

DANORUM

Denmarks Historie

pers residenskirker), klosterruiner, borge m.m.m. findes som bekendt spredt overalt i vort land.

Gennem de her omtalte bind af Danmarkshistorien får tingene mæle. Der åbnes læseren mulighed for at leve sig ind i vore forfædres verden.

Første og andet bind er for det meste baseret på arkæologiske fund, og du vil derfor måske finde disse to bind mere interessante end umiddelbart spændende.

Helt anderledes er det med tredje og fjerde bind, hvor vi i hvad man kunne kalde den historiske tid møder en række kendte skikkelser. Her skrives egentlig historie. Kildematerialet er ikke længere hovedsageligt de arkæologiske fund, men klosterkrøniker, breve, diplomer,

privilegier og andet skriftligt materiale. Her er historieskrivningen på fastere grund. Man genfinder med glæde den imponerende række af ærkebisper i Lund: Asser, Eskil, Absalon, Anders Sunesen, Jacob Erlandsen og Jens Grand og kongerne Valdemar den Store, Knud d. VI, Valdemar Sej, Erik Glipping, Erik Menved, Valdemar Atterdag og Dronning Margrethe.

Disse og en lang række andre personer, der indtil nu har ført en mere eller mindre hensyghende tilværelse i skolernes historiebøger, kommer os pludselig lyslevende i møde. Netop dette er i virkeligheden langt den største bedrift ved Politikens Danmarks Historie. At arbejde sig igennem værket, sådan som det foreløbig foreligger, i særdeleshed de to sidste bind, har været en spændende oplevelse, hvor

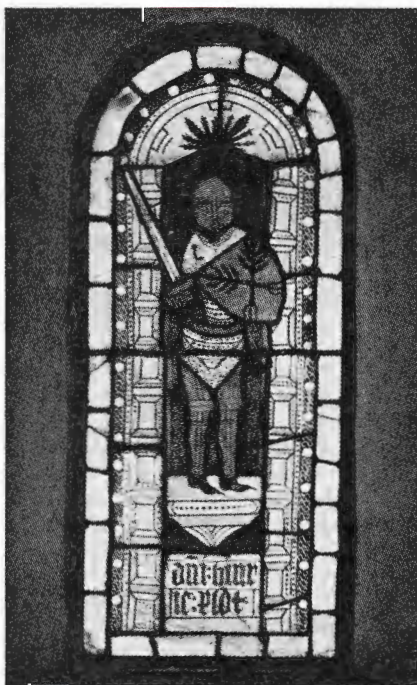

Absalon lod Rügenboernes Svantevit brænde, men et heldigt fund for knop et århundrede siden i en mose i Śurabowo i Polen, har givet os en veritabel Svantevit.

fantasien overgås af den virkelighed, der skildres. En bedre anbefaling kan ikke medgives et værk som det foreliggende.

Læs det, og du vil også blive fængslet. Så spændende er dit lands historie.

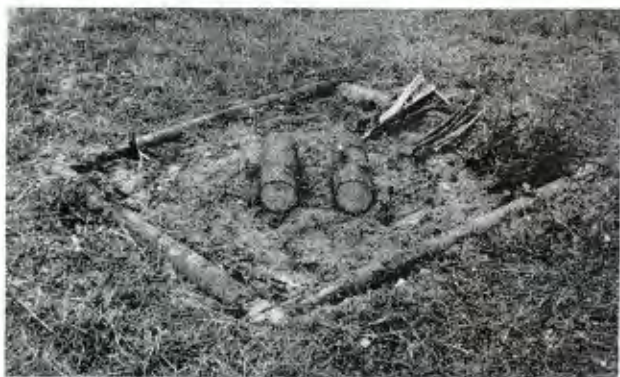
G.

Der er i Danmark bevaret meget få middelalderlige glasmalerier. Dette fra 1400-tallet har siddet i korets nordvindue i Døllefjælde kirke på Lolland og forestiller ifølge inskriptionen en iøvrigt ukendt ridder Henrik Plot, hvis våben har været to korslagte træer.

Forklaringen på disse mystiske fødder finder du i bind I, side 306.

Min egen personligt foretrukne båltype — *jægerilden*. De to kævler på hvilken gryden(erne) anbringes skal være placeret således i forhold til vindretningen, at vinden uhindret kan pifte ind imellem kævlerne. Selv i meget kraftig blæst forsvinder ilden ikke væk under gryden. Bemærk iøvrigt bålpladsens rigelige størrelse $1\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ meter.

Til optænding er nåletræ (gran og fyr) aldeles strålende. Du kan altid af de udgåede sidegrene på lidt ældre graner plukke nogle tørre kviste. Også efter flere dages øsende regn, —.

DER BRÆNDER EN ILD

AF *S*PEJDEDE SPÆTTE

Du bemærker naturligvis, hvorledes størrelsen på optændingsbrændet stiger bunke for bunke. Det er iøvrigt en glimrende ide at flække de lidt større stykker. Ilden får mange gange bedre fat i et flækket end i et rundt stykke optændingsbrænde.

Og så begynder vi, — — ikke med at smide alt brændet i en stor bunke ovenpå de to kævler, men med af de fineste grankviste at danne et lille »telt«.

- med to tændstikker, - - -

Grankvistene tages op — krammes — og knækkes over på midten. Ovenpå dette telt (pyramide) af de fineste grankviste anbringes nogle grangrene af en lidt sværere kvalitet. Endelig ikke for mange. Herefter en brændende tændstik ind i »telt«-åbningen, hvorefter du i løbet af få sekunder vil have den nydeligste ild.

Snart er de fineste grankviste brændt, og ilden har fænget i de lidt tykkere grangrene. Når du er kommet så langt, fyrer du på bålet ved at lægge grene på langs ned imellem de to kævler.

I stille vejr, hvor ilden ikke forsvinder ud til højre, således at det kommer til at tage en evindelig tid at få kartoflerne i kog, kan denne båltype være meget »morsom«. Den forudsætter imidlertid en patruljesav og et tilstrækkeligt stort antal kævler.

Dette er jo en klassisk patruljekokeplads med et udmærket kogestativ. Patruljen der fremstillede kogestativet er blevet behørigt hånet for besnøringen yderst til højre. Gryderne kan hænges på rad og række på overliggeren, men der er

principielt intet i vejen for at arbejde med flere krydsende overliggere. Samtidigt kan man så i et hjørne af bålpladsen have etableret et mindre stegebål, t. ex. som en jægerild.

Her er sommerens patent. Uglepatruljens Storm P.-stykke. Trefoden er flyttelig, hvorfor gryden kan placeres, hvor det nu er mest praktisk. Gryden kan iøvrigt sænkes respektive hæves ved hjælp af trompestikket. Læg for en ordens skyld mærke til, hvorledes økserne er korrekt anbragt med hele æggen godt begravet i huggeblokken.

Til patruljelejrball eller som kogebål i forbindelse med en »openhængt« gryde er pyramidebålet særdeles velegnet.

Foruden jægerilden er trestensbålet vel en af de mest benyttede båltyper. Lad blot være med at bruge flintesten, da sådanne under opvarmning har det med at eksplodere til stor moro for fjernstående men til absolut fare for liv og lemmer for de omkring bålpladsen beskæftigede. Denne båltype er særdeles velegnet i blæsevejr.

Med udsigt til havet kokkerer troppens ældste på gammelmandsildstedet. Et prægtigt lejrarbejde for en skovmandspatrulje. Til venstre ildstedet $2 \times 1\frac{1}{2}$ meter med et enormt brændeskjul nedenunder. Herefter i forlængelse et køkkenbord og endelig vinkelret på dette et spisebord med plads til seks personer.

KORTEGNING

(fortsat fra side 109)

udkanten. I flyvesandsklitternes SV-lige hjørne ligger 2 kulmiler. 400 m V for kilden ligger en køkkenmødding.

Midt mellem lergraven og Skummel gd. ligger en vejrmølle. Fra lergraven går en skinnevej til Moslerup st. således at skinnevejen danner den vestlige halvdel af en cirkel. Den går i samme plan som bivejen, der løber, til kroen. Fra Moslerups NV-lige hjørne går levende hegn mod NV. Fra stationen går et ståltrådshegn direkte til Femveje. Mellem Femveje og 9 km stenen løber hovedvejen i en gennemskæring. Mellem 10 og 11 km stenen er der en spæskærm af planker mod SV.

Fra kortets SV-lige hjørne løber en sognegrænse langs jernbanens sydside til Hegnspæl gd. Herfra til 11 km stenen, og videre til Tr. St. ved at gå direkte syd om både køkkenmødding og kilde. Fra Tr. St. går sognegrænsen mod SØ ud af kortet. Afgrænset af sognegrænsen, hovedvejens vestside og kortets sydlige kant ligger i det SV-lige hjørne af kortet en større løvskov. Fra 11 km stenen går en vej mod SV ind i skoven. Den er ikke tilgængelig for offentlig færdsel.

Udarbejdet af John G. Nielsen, i. Hornslet.

LANDSSKOVMANDS-TURNERINGEN 1963

Fællesgrundlag for de 4 weekend turneringer og grundlaget for den afsluttende 4 døgns turnering.

To »Rødfrakker« og flere kendte guldgravere er sporløst forsvundet i ødemarken. Rygtet fortæller, at 3 kendte guldgravere: »Rødtop«, »Jack Eenøje« og »Duffy«, har været heldige og fundet en rig guldåre i en floddal et eller andet sted i området, og for at bevare deres hemmelighed har de set sig nødsaget til at ombringe nogle andre guldgravere og muligvis også de to »Rødfrakker«.

Rygtet om fundet af den rige guldåre har straks lokket en del eventyrere og guldsøgere til, og disses omstrejfen i det skovrige område, hvor det menes at guldåren findes, har generet de herboende indianere, der ser deres jagtmarker truet. Nogle »vel-smarte« handelsmænd har for lettere at tiltuske sig de indianske pelsjægers skind forsynet indianerne med en del skydevåben og desværre også spiritus.

Da de ophidsede indianere viser en truende optræden overfor guld-

søgerne, og de hvide pelsjægere, har »Rødfrakkerne« — The Royal Canadian Mounted Police —, der i det store skovområde har nok at gøre med at forhindre indianske overgreb mod de hvide, set sig nødsaget til at hverve frivilligt hjælpe-mandskab til at søge efter de forsvundne og forsøge at løse mysteriet ved deres forsvinden.

Lyt her, oh ulve!

Efter den varme tids lange, lyse strejftogter er ulvene fra det frie folk nu vendt tilbage til deres egne huler og deres egne jagtmarker. Mangfoldige er de ting, de har oplevet, og utallige som stenene i Waingunga er det, de har set. Efter de lange og ofte anstrengende togter og måske mangen en dyst på fremmed område, er deres muskler blevet styrket, pelsen er blevet tæt og blød, tænderne skarpe og hvide og alle deres sanser øvede. Sådan kan man i det ydre se, at den varme tid har været god for ulvene, og den nye tid, som nu kommer, vil vise, om også deres mod og dyg-

tighed har vundet i styrke.

Så har det altid været, oh ulve, at i de lyse, varme dage skal I opøve jeres muskler, skærpe jeres sanser og samle kræfter til regntiden og de mørkere dage.

Når I allesammen gør jeres bedste, hver og een, bliver stammen bedre og bedre for hvert måneskifte — for husk, hvad jungleloven siger:

»— for i flokken har ulven sin styrke, som ulven gir flokken dens magt!«

Vel mødt igen, oh ulve — og god jagt fremover —!

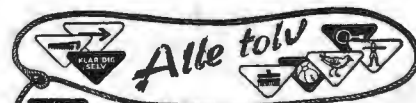
Kim.

Se her, ulve!

Kims leg kender I vist alle. Men ved I også, hvorfra legen har det navn? Hvis I ikke ved det, må I bede jeres flokfører fortælle det.

I de følgende numre vil I her på ulvesiderne få lejlighed til at træffe KIM, idet der er ved at blive lovet en tegneserie om »Alverdens lille ven«. Serien bliver tegnet og skrevet udelukkende til jer, og jeg håber, at også I vil blive venner med ham.

Sona, Kongsdal flok.
Simba, T. Fredericia.
Shika, Pionerflokk.
Paw, 7. Odense.
Buru, 5. Østerbro, Seeonee.

SOMMERENS 30-km VANDRINGER

- 9 ulve fra Kongsdal flok.
- 11 ulve fra 4. Absalon.
- 14 ulve fra Sneulve, 2. Herlev.
- 13 ulve fra 1. Brande.
- 17 ulve fra 1. Fredericia.
- 12 ulve fra Moseflokk.
- 10 ulve fra 1. Skjern.
- 16 ulve fra Sct. Jørgens flok.
- 10 ulve fra 2. Lyngby.
- 9 ulve fra 1. Hvidovre.
- 14 ulve fra 1. Hinnerup.
- 8 ulve fra Gråbrorflokk, 1. Hede.
- 11 ulve fra 4. Esbjerg.

Spejdernes Magasin siger tak for en spændende kode, som vi har modtaget fra Rikki, Klampenborg flok. Vi har ikke kunnet finde plads til den i dette nummer, men skal bringe den i et senere blad.

ATLET:

— kaste en massiv bold 30 m

— naturligvis skulle du vælge netop de 30 ml

Handsken er kastet

Leopard fra 5. Odense har kastet handsken til ulvene i Holstebro. Vi er 2 flokke her, nemlig 1. og 2. Sct. Jørgens flok, og sådan hedder vi, fordi der i vort byvåben er et billede af Sct. Jørgen i kamp med dragen — Sct. Jørgen er den samme som Sct. Georg.

Vi mødte nede ved vores hus søndag den 17. marts kl. 9. Turen gik ud til Tvis kloster. Det er nogle ruiner efter et kloster fra ca. år 1200. Vi gik ud ad Viborgvej, indtil vi kom til en sidevej, som vi drejede ned ad. Her fik vi nogle opgaver, som gik ud på, hvem der kunne finde den rødeste sten, et stykke træ, der lignede et dyr, finde urter med nye spirer, nogle træer, en fjer fra en fugl og sige, hvor mange fugle, vi havde set. Da vi var kommet ud til skoven, skulle vi lægge alle tingene i skovbunden. Derefter gik vi til en åben plads. Vi blev delt i to hold, det ene fik blå armbind

og det andet hvide, og så skulle vi tage dem fra hinanden. Da vi havde leget det, gik vi hjem ad en vej langs vandkraftgrøften, som ligger mellem Holstebro og Tvis kloster.

Sct. Georgs dag mødtes vi ude i Vestre Plantage kl. 19. Først løb vi ind i skoven for at finde en god plads, og da vi havde fundet et passende sted, blev der valgt nye bandeassistenter, og da det var gjort, fornyede vi vores ulveløfte.

Med ulvehilsen

Bagheera, blå bande og

Baloo, grå bande.

1. Sct. Jørgens flok.

Søndag den 24. april mødtes vi på rutebilstationen for at køre ud til vores nykøbte lejrplads. Den er smukt beliggende ved Idom, som I kan se på det billede, som Darzee tog

Da vi kom derud, var storspejderen lige ved at hejse Dannebrog. Så

LØSNING PÅ DYREOPGAVEN

De 8 dyr i krims-kramset andetsteds på siden skulle være:

Myresluger, Lama, Tapir, Kamel, Kænguru, Giraf, Flodhest, Bjørn.

gik vi en lille tur for at finde et godt sted at spise. Blå bande fandt et højt træ.

Så blev der fløjtet, at vi skulle til at kaste med bold 15 og 7 m og gribe. Derefter måtte vi lege og udforske skoven, som også hører med til lejrpladsen. Det var meget spændende. Gul bande fandt et telt, som var rovernes, og det gav vi os til at udsponere

Så spiste vi. Da det var gjort, skulle vi hjem. Vi gik vild; men I kan også tro, at det var svært at finde ud af de hedeveje. Men når nøden er størst, er hjælpen nærmest. En bil svingede op foran os, og manden spurgte, om der var nogen, der var trætte. Det var Maos far, der kom for at hente os. Og så blev vi alle kørt det sidste stykke hjem. Det blev tre ture frem og tilbage. Det var der nogle, som syntes var noget bavl, for der stod i programmet, at vi skulle gå hjem. Men klokken var jo blevet mange. Derfor skulle vi køre.

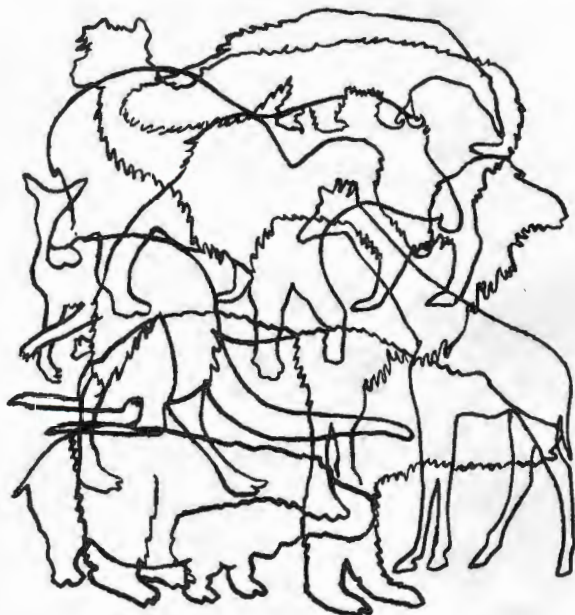
Sådan endte den tur,

Med ulvehilsen

Mang, blå bande, Jacala, gul bande.

2. Sct. Jørgens flok.

Vi kaster handsken til 3. Sønderborg flok.

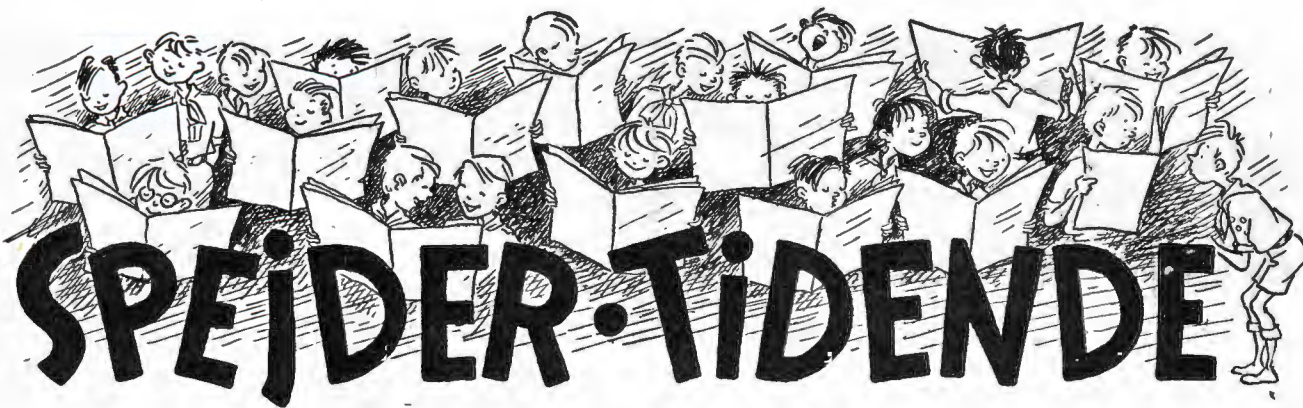

Holstebraspejderen lejrplads

HAR DU GODE ØJNE?

Her ser du otte dyr. Men hvilke dyr er det mon?

Løsning øverst på siden.

SPEJDERNYT FRA NÆR OG FJERN

Sct. Georgsløbet 1963.

Sct. Georgsløbet — det tyvende i rækken — som 5. Odense Sct. Georgs trop arrangerer hvert år, blev en oplevelse for deltagerne.

Løbet foregik på Hindsholms bakkede terræn og var henlagt til tiden omkring 830, altså på den tid, da Nordens apostel, Ansgar, foretog sin missionsgerning i landet.

Opgaven var at finde frem til den flygtende kong Harald's skat, som man vidste befandt sig skjult et eller andet sted på Hindsholmen.

Patruljerne kom i nattens løb ud for mange oplevelser. Natten var mørk og regnfuld, og man havde kun »hornlygter« til disposition for at finde vej og sti.

Til slut nåede man ud på Tornen, den sandodde, der i en lang bue strækker sig mod vest. Herude i disse sandets regioner fandtes spor, der pegede over mod Fyens Hoved som skattens skjulested. Man havde nu valget imellem at gå en kilometerlang og tidsslugende omvej for at komme dertil, eller vælge den betydeligt kortere vej tværs over fladvandet.

Patruljerne tog det friskt, afførte sig sko og strømper, og vadede gennem det kolde vand — det var jo

ikke så længe siden, den sidste is var forsvundet.

Lykkelig og vel steg man i land på Fyens Hoved og besteg en af de høje banker, hvor skatten gemtes. men ak, skatkisten var tom. Eksam Kong Harald havde lugtet lunt i tide og tømt sit rige skatkammer.

Afslutningen på løbet fandt sted på herregården Brockdorff, som forpagter Larsen velvilligst havde stillet til rådighed.

Spejderhjælp ved bilulykke.

Ved Tirstrup på Djursland veltede St. Bededag en ung mand med sin bil i en tågebanke. En patrulje fra Grenå, der deltog i Djursland divisionens turnering overværede ulykken og ydede første hjælp til den kvæstede passager i vognen. Spejderne gjorde et fint stykke arbejde og fik senere stor ros for deres indsats.

Ildboringskursus.

Det vil sikkert ikke undgå den meget opvakte læsers opmærksomhed, at der denne gang under »Æressiden« bringes usædvanligt mange navne på skovmænd, som har erhvervet ildbordiplot. Det tyder på et glædeligt opsving i interessen for denne ædle idræt. Omkring halvdelen af navnene kommer dog fra et enkelt københavnsk distrikt, Vestre, der i Zoo (hvor distriktchefen er direktør) har holdt ildboringskursus med deltagelse af ca. 60. Skovmændene fik lov til at fremstille ildbor af udleveret materiale, og der blev slidt bravt i det. Alle fik fremstillet ildbor, og flertallet fik gnedet ild. 11 var så dygtige eller så energiske, at de fik af-

lagt ildborprøve med ret til diplom. — Skovmandsaftenen sluttede iøvrigt med demonstration af den nye indblæsningsmetode ved hjælp af »fantom«, og mange fik øvet sig i den nye genoplivningsmetode, der nu indføres i korpset.

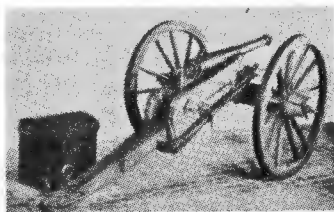

Blåt-gult orkester i Hammel.

Herover ser du pige- og drenge-spejderorkesteret fra Hammel. Det er startet for ca. 2 år siden, da »Ugletroppen« allierede sig med de blå pigers orkester, som var ved at gå i opløsning. Efter sammenslutningen er det gået strygende med musikken i Hammel, og inden længe regner man med, at de grønne drengespejdere slutter sig til samarbejdet. Også hos pressen og andre af byens borgere spores stor interesse for orkesteret. Det medvirker naturligvis, når spejderne i Hammel har fælles foretagender, ligesom »det delte orkester« deltager i troppen egne foretagender. Man har også ved flere lejligheder modtaget anmodning om at spille ved »civile« arrangementer, hvor man har opnået stor succes. Et tiltalende eksempel på et fler-korps-samarbejde.

400 spejdere på »historisk« øvelse.

Københavns Østre Distrikt, divisionerne Østerbro, Nyboder og Søborg, har holdt en stor terrænleg i Rude skov i Nordsjælland. Som øvelsesgrundlag anvendte man Karl XII's angreb på København i år 1700, idet den danske ridefoged Jan Rostgårds heltedige forsøg på at hindre svenskernes operationer spillede en væsentlig rolle i øvelsen. — Man sluttede den »historiske« indsats med et stort slag om stridens genstand, »kanon Brumbasse«, der skulle slæbes op ad den stejle bakke Maglebjerg. — Rostgårds raske svende i Østerbroernes skikkelse måtte dog til sidst bide i græsset for svenskernes overmagt (de andre to divisioner).

KANON »BRUMBASSE«

Måtte give bøv til 30.

Nordvestfyens division holdt sin turnering i St. Bededagsferien i terrænet omkring Hylkedam. Det var et hårdt vejr, og der indtraf mange episoder, der krævede gå-på-mod og spejdersnilde. Bl. a. skulle man slå bro over Kerte-å. To af Assensspejderne faldt i vandet ude midt i åen, men da de var våde nok i forvejen, tabte de ikke modet. En til-løbende hund fattede stor interesse for patruljens virksomhed og fulgte drengene helt tilbage til Assens, men så måtte man bagefter ud at finde dens hjem. Turneringens good-turn var rensning af skoven langs Assens-Middelfart landevej over en tre km lang strækning og fra grøften og 8 m ind i skoven. Der samledes 15 store papirsække af affald, glasskår og andre kedelige »skovsvins« efterladenskaber.

Assens-spejderne vandt turneringen, og det gjorde deres TF lidt betænkelig. Han havde nemlig udsat bøv til samtlige sine spejdere, hvis de vandt.

DYD DAVNE TIL TÆRES SIDEN

RIDDERE

2. Arhus
SM Gunnar Sørensen
Claus Nar, Farum
PF Jesper Lyseil
3. Østerbro, København
PF Niels Jørgen Nymann
PF Stig Nygaard Hansen
Ørnetroppen, København
PF Henrik Bjerregaard-Pedersen
PF Allan Bering Jacobsen
1. Kerteminde
PF Ib Ramsgaard Hansen
6. Arhus
SM Ivan Fuglsang Jacobsen
1. Odense
PA Mogens Rasmussen
Oberst Læssøe, Kolding
Erik Høeg
1. Charlottenlund
SM Stig Eir
Tors trop, København
PF Kai Gulstad
1. Silkeborg
PF Sven Stecher
2. Hellig Anders, Slagelse
PF Knud Larsen
- Sct. Jørgen, Svendborg
PF Jens Andersen
PF Hans I. Nielsen
PA Henning Pedersen
- Glenterne, Nykøbing F.
PA Niels Pagter Kristensen
1. Brønshøj, København
PF Freddie Olesen
Valdemar Atterdag, Aalborg
PF Flemming Wenneberg
- Schleppesgrel, Aalborg
PF Erik Søltøft
PA Leo F. Mørch
- Struer S
JM Erik Dahl
7. Østerbro, København
PF Steffen Kærn
PA Jørgen Klamer

VÆBBERE

2. Esbjerg, Vikingetroppen
PF John Buch Pedersen
PF John Wedendahl
PF Flemming H. Eriksen
2. Arhus
Hans Ringgaard
Ørnetroppen, København
PA Kjeld Jensen
Valdemar Atterdag, Aalborg
PF Henrik Erichsen
PA Finn Poulsen
Jens Møller
1. Køge
PF Steen Hansen
2. Guldborg
PF Erik Paulik
PA Carsten Christensen
PA Ole Sønderup
Niels Anton Aage
1. Grindsted
PA Poul Erik Petersen
PA Carsten Tarp Hansen
- Juelsminde
PF Finn Liisborg
Claus Nar, Farum
PF Hans-Erik Hansen
- Sct. Jørgen, Svendborg
PA Paul Larsen
Kurt Jensen
Torkil W. Jørgensen
Peter Venslev
1. Fredensborg
SM Hans Petersen
SM Jørgen Petersen
PF Peter Bjerregaard

2. Hellig Anders, Slagelse

- PA Jørgen Jensen
Kim Sjølvang
Niels Eliassen
Jan Rosasco
Gert Hansen
4. Frederiksborg
PF Jens Eriksen
PF Niels Eriksen
1. Risskov, Arhus
Karl Hansen
Johnny Schau
1. Struer
Eske Enevoldsen
Dyssegården, København
PA Carsten Jørgensen
- Skipper Clement, Ålborg**
Søren Baandrup
Jørn Hansen
John Rosa
- Bellahøj, København**
PF Mads Varnike
1. Næstved
PF Jahn Mikkelsen
1. Hellig Anders, Slagelse
Anders Jensen
Ole Møbius
PF Jens Andersen
PF Jørgen Ulrich
Niels Vangkilde
1. Augustenborg
Mogens Nielsen
Steen Mortensen
Ba Nielsen
Helge Kalløe
Aage Nielsen
Erwin Jensen
- Incaerne, Vejstrup**
PF Heine Jensen
PF Jørgen Balman
Bjarne Madsen

1. KL. SPEJDERE

- Ørnetroppen, København**
PF Henrik Bjerregaard-Pedersen
PF Allan Bering Jacobsen
2. Arhus
Niels Gylling
PF Mogens Jentz
1. Augustenborg
Mogens Nielsen
Børge Jacobsen
Ba Mortensen
Holger Hansen
Aage Nielsen
Hans Jørgen Holst
Søren Dall
Lasse Dall
1. Hellig Anders, Slagelse
PF Jens Andersen
PF Jørgen Ulrich
PF Ole Silbye
- Johan Rantzau, Aalborg**
PF Carsten Jensen
7. Odense
PF Erik Lytken
PF Erling Madsen
PF Janus Mortensen
- Oberst Læssøe, Kolding**
Erik Høeg
Peder Seirup
1. Stenløse
PF Erik Rømer
- Knud d. Store, Aalborg**
SM Palle Ømark
SM Kjeld Johansen
1. Silkeborg
PF Paul Henning Lythen
PF Flemming Hjorth
- Skipper Clement, Ålborg**
Niels Skovgaard
Hans Christensen
Per Melchior
Gorm Rasmussen

1. Risskov, Arhus

- PF Thorkild Kæstberg
2. Hellig Anders, Slagelse
PF Knud Larsen
- Sct. Jørgen, Svendborg
PF Jens Andersen
PF Tom Jensen
PA Lasse Petersen
PA Henning Pedersen
PF Hans I. Nielsen
1. Grindsted
SM Robert Bolding Hansen
PF Torben Ellebæk Petersen
1. Køge
PF Steen Hansen
Jens Erik Larsen
- Valdemar Atterdag, Aalborg**
PA Finn Paulsen
PF Hans Chr. Tybjerg
- Incaerne, Vejstrup**
Bjarne Madsen
PF Jørgen Balman
PA Eiler Rasmussen
PF Heine Jensen
- Storstrømmetropen**
PA Mogens Petersen

3. KL. SPEJDERE

1. Risskov, Arhus
SM Carsten Graabæk
SM Karsten Rasmussen
1. Struer
Eske Enevoldsen
1. Frederikshavn
PF John Fischer
PF Hans Kolind
PF Flemming Knudsen
SM Helge Larsen
1. Godthåb, København
SM Jens Adler-Nielsen
4. Godthåb, København
SM Jesper Frederiksen
6. Godthåb, København
SM Ole Jensen
SM Poul-Erik Witzel
SM Finn Kensee
SM Mogens Arrildt
- Sct. John, København
SM Jan Geneser
5. Frederiksborg
SM Klaus Haumann
5. By, København
SM Steen Kranholm
SM Niels Melchior Andersen
1. Sct. Georg, København
Peter Christiansen

A VANDRINGER

- 100 KM
1. Struer
Finn Olesen
Sven Schou
Gert Ringkøbing Jensen
Ole Frandsen
- Dyssegården, København**
PF Niels Børge Rasmussen
PA Ole Hemmingsholt
1. Fredensborg
PF Peter Bjerregaard
PA Janik Hald
Hans Larsen
- Tors trop, København**
PF Kai Gulstad
Henning Sørensen
2. Østerbro, Ridder Roland
Niels Kauffeldt
Jørgen Andersson
- Sct. Jørgen, Svendborg
SM Frits Petersen
Erik Knudsen
Torkil W. Jørgensen

Peter Venslev
PA Poul Larsen
Henning Pedersen
Svend Aage Frederiksen
Jan Pedersen
Anders Jensen
1. Grindsted
Preben Madsen
Hellevad
Erik Breinholdt Palm
Johannes Hansen
Johan Rantzau, Aalborg
PF Carsten Jensen
Storstrømsbroen
PF Gert Christoffersen
Peter Esbjørn

90 KM
1. Grindsted
Jørgen Krejberg
Svend Aage Nielsen
Poul Erik Petersen

Sct. Jørgen, Svendborg
FP Tom Jensen
Erik Thomsen

75 KM
Dyssegården, København
PF Christian Bo Bojesen
PA Carsten Jørgensen
Bjørn Carlsen
Niels Trolle Olsen
Gjenterne, Nykøbing F.
PF Ib Rasmussen
PA Anders Høier
2. Guldborg
PF Mogens Petersen
PA Carsten Christensen
Niels Anton Aage
Jens Henrik Nielsen

60 km-vandringerne må udskydes denne gang grundet pladsmangel.
Redaktionen sluttet 15. juli.

2. Østerbro, Ridder Roland

Tom Peter Neesgaard

1. Augustenborg
Mogens Nielsen
Aage Nielsen
Flemming Jensen
Flemming Juncker

Sct. Jørgen, Svendborg
PF Henrik W. Jørgensen
Knud Pedersen
SM Frits Petersen
Erik Knudsen
Jan Pedersen

1. Grindsted
Preben Madsen
Niels Eli Sørensen
Preben Mikkelsen
Hellevad
Villy Outzen

stillingsbygningen pyntet op med nogle store totempæle. På selve markedet havde man arbejdende lejrpladser, en indianerlejr med tee-pee, en søspejderudstilling foruden en lang række tombolaer, skydetelte og andre muligheder for underholdning. — Overskuddet blev på ikke mindre end 14.000 kr., der nu af gildets arbejdsudvalg fordeles til de fire korps, som kan se tilbage på en både morsom og udbytterig opgave. Den blev løst i endrægtigt samarbejde, der altså gav et såre smukt udbytte

En spejder er — glømsom

Det kniber åbenbart for en del af vore spejderkammerater at huske deres forskellige effekter. — Magasinet er således blevet anmodet om at efterlyse ejermænd til en spejderhat, der er glemt langfredag i en bil med hvilken spejderen fik et »lift« i Nordsjælland, formentlig på vej til Egedam. Der er ikke navn eller andet i hatten, som imidlertid nu kan afhentes på Roskilde politistation, (frit lejde).

Hos DC Leif Paltorp, Trørød, tlf. 89 03 43, kan afhentes en gammel patruljestander, mrk. »Skjolds patrulje«. Tilhørsforholdet er uklart, men en del navne på patruljemedlemmer kan endnu læses. Den er fundet i Rude skov af en Østerbro patrulje.

Endelig er der til Magasinets redaktør blevet indleveret en patruljestander, mrk. »Tyrs patrulje«, som kan afhentes af de formentlig angrende ejermænd efter telefonisk aftale med ØB 38.

Assenbæk

hedder det fine, nye spejdercenter i nærheden af Varde, som vort korps havde æren af at indvie i påsken med et primitivt spejderførerkursus. Ved starten af kursus fik lederen, DC Mogens Kring, overrakt en gave fra et af de andre traditionsrige kursussteder, Ryekol. Hilsenen havde form af et stykke naturtræ, på hvis bagside var skrevet følgende:

»Dette træ er stammen af en gammel hyld, hvorfra stykker gennem utalte år er brugt til ildboring på primi-spejderkursus, — først i Rold og senere alle årene på Ryekol.

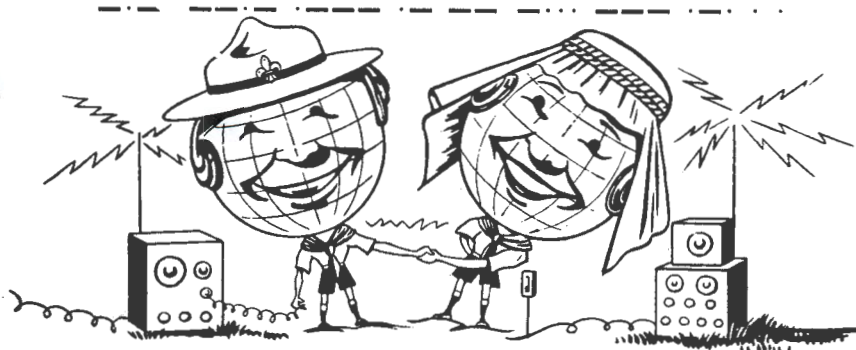
Andre plader af samme stamme bragte vor hilsen til starten af Temnæs, Rosenholt og Fjældstauan. Måtte det også til primi-Assenbæk udtrykke, at vi er af samme rød og samme stamme, — og måtte der også ved starten af primi-Assenbæk skabes en glød og tændes en ild.«

5. Odense har 40 års jubilæum.

5. Odense, Sct. Georgs trop kan i år fejre sit 40 års jubilæum, og vil markere det ved to store festligheder den 19. august og den 13. oktober. Man har bedt Magasinet være behjælpelig med en henvendelse til alle gamle femtetropper, der anmodes om at give et livstegn fra sig, så de kan få tilsendt det fuldstændige program for jubilæet. Henvendelse kan ske til TF Ib Jørgensen, Bergthorasvej 3 og rådsformand grosserer S. A. Jacobsen, Thorsgade 5, Odense, tlf. (09) 11 33 40.

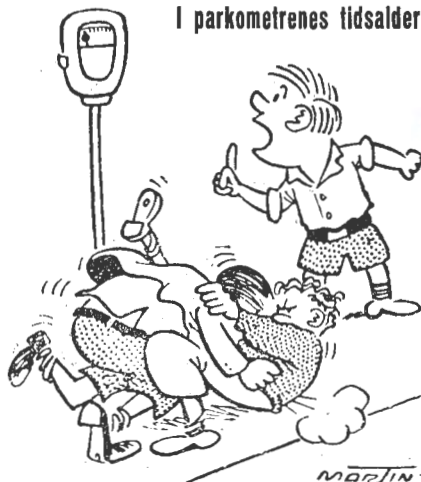
Stort forårsmarked i Kolding.

De fire spejderkorps holdt i fællesskab et stort tre dages forårsmarked på »Industrien« i samarbejde med Sct. Georgsgildet. Byen var i de tre dage helt præget af spejderne. Tre steder var der rejst store spejdervartegn, bl. a. foran rådhuset og på banegårdspladsen, og de gule spejdere havde foran ud-

Fra verdensspejderbevægelsens internationale bureau i Ottawa, Canada er indløbet meddelelse om, at dette års jamboree-on-the-air vil finde sted den 19. og 20. oktober. — Som sædvanlig opretter det internationale bureau sin egen radiostation, der under jamboreen vil operere på frekvenserne: 21.195 kcs, 21.350 kcs, 14.130 kcs, 14.310 kcs, 7.190 kcs, 7.290 kcs og 3.790 kcs. Dens kaldesignal bliver VE3WSB.

I parkometrenes tidsalder

»Tiden er udløbet«

SKOLESKO - SPEJDESKO

randsyet juchtenlæder - stærke til drenges hårde slid.

34	35	36	37	38
60,00	62,00	64,00	66,00	68,00
39	40	41	42	43-47
70,00	74,00	78,00	82,00	86,00

SPEJDERANORAKKER

ideelt drenge-overtøj.

svær imprægneret poplin

drenge størrelse 8	44,50
drenge størrelse 10-12-14-16	49,50
Junior størrelse 4-3-2	54,50
Voksen størrelse 1-0-00	59,50
Voksen størrelse 000-0000	64,50

FLØJLSBENKLÆDER

Prima jernbanefløj m. bæltestropper til efter-årets kolige dage.

spejderkhaki eller marineblå

60	63	66	69
23,50	24,50	25,50	26,50
72	75	78	voksne
27,50	28,50	29,50	37,00

Spejdernes Magasin

Red.: Kontorchef J. Tvergaard

Øster Søgade 112, København Ø. - Øbro 38

Spejdersport

Red.: Lektor Svend Ranvig

Kongebrovej 28, Sorø

Begge blades ekspedition: Korpskontoret

Korpskontor

Frydendalsvej 32, V. Telf. VE 3666 - VE 3650

Kontortid: 8-16, Lørdag lukket

BILLIGE TELTE

Gode brugte telte fra Depotets udlejningsafdeling kan købes fra
2. SEPTEMBER KL. 9

GILWELLTELTE

185×200×230 (uden underlag) 125,00 150,00

HELPAUTRULJETELTE

185×200×300 (uden underlag) 150,00 175,00

UNDERLAG

til ovenstående 25,00 35,00

Enkelte oversejl til halv pris og derunder.

TIL CIVIL CAMPING UDSÆLGES:

men kun fra Depotet i København.

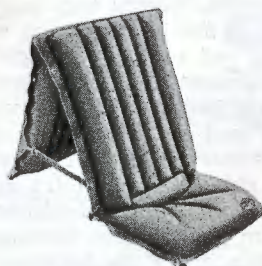
Nye villatelte, brugt til demonstration og restlager ÷ 10-20 %

Autotelte og andre brugte telte med fast bund og lynlås
til lave vurderingspriser

Ligeledes kun fra København:

1-blus gaskogere med gas fra 19,85

2-blus gaskogere, autoborde og stole til meget billige priser.

LUFTMADRASSER

fra udlejningsafdelingen fås både i København,
Århus, Odense og Aalborg.

24.50 - 34.50

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

NØRRE FARIMAGSGADE 39 . København K. . Telf. PA 4526

Odense

Klostervej 19

Telf. (09) 11 24 18

Århus:

Frederiksgade 69

Telf. (061) 3 36 13

Aalborg:

Danmarksgade 3

Telf. (081) 3 87 33

Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger